

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

A. ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

- I - II. ΤΟΜΕΑΣ ΚΑΙ ΤΙΤΛΟΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ**
- III. ΤΙΤΛΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ**
- IV. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ**
- V. ΠΑΡΕΜΦΕΡΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ**
- VI. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ &
ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ**
- VII. ΤΟΜΕΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ**

B. ΩΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Γ. ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ & ΣΤΟΧΟΘΕΣΙΑ

Δ. ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ

Ε. ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΩΝ

ΣΤ. ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ & ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ζ. ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

ΤΟΜΕΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ

ΚΕΡΑΜΙΚΗ (CERAMICS)

- A. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**
- B. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**

A. ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

**I. ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: Α. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ
Β. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**

II. ΤΟΜΕΑΣ

Εφαρμοσμένων Τεχνών

III. ΤΙΤΛΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΗΣΗΣ

Απολυτήριο Γενικού Λυκείου

IV. ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΣΠΟΥΔΩΝ

Βασική κατάρτιση 2 εξαμήνων. Στην συνέχεια 2 κατευθύνσεις - εξειδικεύσεις:

- α) Παραγωγικής κεραμικής (διάρκειας 2 εξαμήνων)
- β) Χειροποίητης κεραμικής (διάρκειας 2 εξαμήνων).

V. ΠΑΡΕΜΦΕΡΕΙΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

- Αγγειοπλαστική
- Ceramics design, Pottery, Ceramique, Poterie

VI. ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΟΣ

Ο κάτοχος του Διπλώματος Ι.Ε.Κ στην ειδικότητα « Τεχνικού Κεραμικής » έχει αποκτήσει τις απαραίτητες γνώσεις (θεωρητικές, τεχνολογικές και εργαστηριακές) έτσι ώστε να είναι ικανός να εργαστεί σε εξαρτημένη εργασία μικρομεσαίας, μεγάλης, μεταποιητικής, βιοτεχνικής μονάδας ή ως ελεύθερος επαγγελματίας - δημιουργός βιοτεχνικών εν σειρά αντικειμένων ή πρωτότυπων και μοναδικών κεραμικών αντικειμένων.

Το τμήμα αυτό δίνει τη δυνατότητα στους καταρτιζόμενους να αποφοιτήσουν με την ειδικότητα του τεχνικού κεραμίστα και να διεκδικήσουν μια σημαίνουσα θέση στην αγορά και στην ζήτηση εργασίας ισάξια με τους Έλληνες και ξένους συναδέλφους τους. Επιπλέον με την θεωρητική και πρακτική άσκηση αποκτούν την ικανότητα να εφαρμόζουν την θεωρία στην πράξη και να θεωρούν και τους δύο αυτούς τομείς επαγγελματικά αλληλένδετους. Τα έργα τους με αυτόν τον τρόπο μπορούν να διεκδικήσουν την ανταγωνιστικότητα στην Ευρωπαϊκή και παγκόσμια Κεραμική παραγωγή. Σε καιρούς οικονομικά δύσκολους, όπως αυτοί που διανύουμε, και δεδομένου ότι η Κεραμική τέχνη, το αρχαιότερο ίσως επάγγελμα στο κόσμο, θεωρείται ακόμη επίκαιρη και προσοδοφόρα, πιστεύουμε ότι οι απόφοιτοι του τμήματος Τεχνικού Κεραμικής είναι ικανοί να προσφέρουν σοβαρά τις υπηρεσίες τους στην παραγωγική φυσιογνωμία και στον τουρισμό και να βοηθήσουν με τη σειρά τους την Ελλάδα να βγει από τα στενά όρια μιας « κλειστής οικονομίας ».

Ειδικότερα

Ο Τεχνικός Χειροποίητης και Παραγωγικής Κεραμικής:

1. Έχει γνώση των αρχών σχεδίασης, εργονομίας και διακόσμησης.
2. Έχει γνώση της φυσικής και χημικής σύστασης των πρώτων υλών, της αργίλου και των υαλωμάτων.
3. Έχει γνώση των βασικών τεχνικών του τροχού κεραμικής.
4. Έχει την απαραίτητη τεχνογνωσία κατασκευής καλουπιών.
5. Γνωρίζει και επιλέγει την ιδανικότερη λύση στην κατασκευή και το ψήσιμο ενός αντι-κειμένου.
6. Έχει γνώση όλων των ειδικών τεχνικών ψησίματος.
7. Κατέχει θεωρητικές γνώσεις πάνω στην ιστορική εξέλιξη της κεραμικής τεχνολογίας.
8. Έχει γνώση που αφορά την δομή, διάθρωση, και διαχείριση μιας μεταποιητικής επι-χείρησης.

ΑΝΑΛΥΣΗ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΩΝ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΩΝ (TASK ANALYSIS)

1. Για να μπορεί να προτείνει πρωτότυπη και ανταγωνίσιμη σχεδίαση και διακόσμηση:
 - α) Έχει γνώσεις των ανθρωπίνων αναγκών, όπως και της χρήσης των αντικειμένων που ορίζουν τις ειδικότερες προδιαγραφές της σχεδίασης.
 - β) Έχει γνώσεις των βασικών αισθητικών εννοιών (μορφή, φόντο, μοτίβο, ρυθμός, μέτρο, αρμονία, ισορροπία κ.λ.π.).
 - γ) Αναγνωρίζει και διακρίνει την εξέλιξη και τις ιδιαιτερότητες σχεδίασης και διακόσμησης της αρχαίας Ελληνικής κεραμικής, όπως και των άλλων Αρχαίων Πολιτισμών, της Ευρωπαϊκής και σύγχρονης κεραμικής και γνωρίζει τους κανόνες χειρισμού των οπτικών και δομικών στοιχείων που εδραιώνουν μια αρμονία μεταξύ των μερών και του όλου στην κατασκευή ενός αντικειμένου.
2. Για να είναι ικανός να κατασκευάζει υαλώματα που απαιτούν οι συγκεκριμένες ανάγκες:
 - α) Έχει τις γνώσεις για τις φυσικοχημικές ιδιότητες της αργίλου και των ορυκτών της.
 - β) Έχει τις γνώσεις όλων των οξειδίων (χρωστικών, καλυπτικών, ματαριστικών) που απαιτούνται στην κατασκευή ενός υαλώματος.
 - γ) Έχει τις γνώσεις των κανόνων και των αναλογιών που πρέπει να τηρούνται στην παρα-γωγή υαλωμάτων.
 - δ) Αναγνωρίζει και διορθώνει τυχόν ελαττώματα υαλωμάτων.
3. Για να είναι γνώστης και χειριστής του τροχού κεραμικής:
 - α) Γνωρίζει τις βασικές αρχές κεντραρίσματος.
 - β) Γνωρίζει και εκτελεί τις κινήσεις τις απαραίτητες στην διαμόρφωση της τελικής φόρμας.
 - γ) Μπορεί και αναπαράγει πολλές φορές την ίδια φόρμα (διαδικασία παραγωγής).
4. Για να κατασκευάζει οποιοδήποτε καλούπι απλό ή πολλαπλό:
 - α) Έχει τις γνώσεις για τις φυσικοχημικές ιδιότητες του γύψου.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- β) Έχει την τεχνογνωσία για να εκτελεί επιθυμητό γύψινο μοντέλο.
- γ) Έχει τις γνώσεις των κανόνων της κατάλληλης κατάτμησης της φόρμας για την κατασκευή απλού ή πολλαπλού καλουπιού.
5. Για να επιλέγει την ιδανικότερη λύση στην κατασκευή και στον τρόπο ψησίματος ενός αντικειμένου:
- α) Γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες (φυσικοχημικές) των πηλών που υπάρχουν στην ελληνική αγορά (ελληνικοί και ευρωπαϊκοί πηλοί).
- β) Κατέχει την τεχνογνωσία των τρόπων ψησίματος της κεραμικής μάζας, καθώς και την ικανότητα κατασκευής ειδικών καμινιών.
6. Για να αναπαράγει κεραμικά αντικείμενα είτε ως αντιγραφή, είτε ως έμπνευση από αντίστοιχα έργα του παρελθόντος:
- α) Έχει τις θεωρητικές γνώσεις πάνω στην ιστορική εξέλιξη της κεραμικής τεχνολογίας από την εμφάνιση της μέχρι τις μέρες μας (δηλ. από την επιλογή και επεξεργασία της πρώτης ύλης μέχρι το ψήσιμο και το τελείωμα της επιφάνειας), τα είδη πηλών που χρησιμοποιήθηκαν στο παρελθόν, τους τρόπους κατασκευής (τροχός, καλούπι κ.λ.π), τις φόρμες των αντικειμένων που κατασκευάστηκαν, τους τρόπους διακόσμησης και ότι την αφορά (χρήση χρωμάτων κ.λ.π.), τους τρόπους ψησίματος.
- β) Γνωρίζει τα σημαντικότερα ιστορικά στοιχεία που οδήγησαν τον αγγειοπλάστη στην δημιουργία των κεραμικών έργων, μέσα από κάθε πολιτισμό έως την σύγχρονη εποχή.
- γ) Έχει την ικανότητα να αναγνωρίζει ένα κεραμικό αντικείμενο και να το εντάξει μέσα στο σωστό του ιστορικό και τεχνοτροπικό πλαίσιο.
- δ) Κατέχει τα ουσιαστικότερα στοιχεία και « μυστικά » του παρελθόντος και της λαϊκής παράδοσης και εμπλουτίζει μ' αυτόν τον τρόπο τις εφαρμογές του στο παρόν, βοηθώντας την κεραμική του παραγωγή στο μέλλον.
7. Για την δομή, οργάνωση και διαχείριση μιας μεταποιητικής επιχείρησης:
- α) Έχει τις γνώσεις που αφορούν τις τιμές των πρώτων υλών, εργαλείων και μηχανημάτων.
- β) Έχει γνώσεις που αφορούν την διοικητική και οικονομική διάρθρωση μιας επιχείρησης μεταποιητικής.
- γ) Έχει γνώσεις που αφορούν τον έλεγχο του κόστους πωλήσεων ανά μονάδα προϊόντος, τον έλεγχο της ενέργειας παραγωγής ανά μονάδα προϊόντος και τον έλεγχο της διόρθωσης των αποκλίσεων για την εκπλήρωση των στόχων.
- δ) Γνωρίζει τους τρόπους προώθησης εξαγωγών, όπως και τους τρόπους παρουσίασης και προώθησης του προϊόντος παραγωγής στην Ελλάδα και το εξωτερικό

VII. ΤΟΜΕΙΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Ο απόφοιτος Κεραμικής μπορεί:

1. Να ασχοληθεί ως εξειδικευμένος κεραμίστας, τεχνολόγος, τροχατζής, διακοσμητής κεραμικών αντικειμένων σε βιοτεχνία ή μεγάλο εργαστήριο κεραμικής.
2. Να ανοίξει το δικό του εργαστήριο
3. Να δημιουργήσει συνεταιριστικό εργαστήριο με άλλους.
4. Να σχεδιάζει και να κατασκευάζει τις προσωπικές του πρωτότυπες δημιουργίες.

ΜΑΘΗΜΑ: ΓΡΑΜΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ

Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: ώρες 2 (1 θεωρία, 1 εργαστήριο)

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει τις βασικές αρχές σχεδίου, τα όργανα σχεδίου και τα υλικά.
- Να γνωρίζει να αποδίδει τα αναπτύγματα, τις όψεις, τομές, κατόψεις, αξονομετρικά και προοπτικά απλών αντικειμένων.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Εισαγωγικά
 - Γενικά έννοιες. Κανονισμοί και πρότυπα. Σκοπός, χρησιμότητα, εφαρμογές.
 - Υλικά. Μέσα και όργανα σχεδίασης.
2. Γραμμογραφία
 - Είδη γραμμών, συμβολισμοί γραμμών, κανονισμοί, αναλογίες. Ασκήσεις σχεδίασης ορθογωνικών και πολυγωνικών κανάβων.
3. Γεωμετρικές κατασκευές
 - Απλές γεωμετρικές κατασκευές (καθετότητα, μεσοκάθετος, διχοτόμος γωνίας, παραλληλία, εφαπτόμενες, χωρισμός ευθυγράμμων τμημάτων).
 - Τόξα συναρμογής, πολύγωνα, εφαπτόμενες κύκλων, συναρμογές, υπερβολές, παραβολές.
4. Κλίμακα σχεδίασης
 - Έννοια, είδη κλιμάκων, χρήση.
 - Εύρεση πραγματικών μεγεθών.
5. Προβολές - ορθές προβολές
 - Η έννοια τη προβολής, ορθή προβολή σε επίπεδο.
 - Συστήματα ορθών προβολών, όψεις.
 - Τομή, ημιτομή, μερική τομή, τοπική τομή.
 - Διαστασιολόγηση σχεδίων, όψεις, τομές, κατακόρυφες και οριζόντιες (κατόψεις).
6. Εφαρμογές όψεων, τομών σε απλά μη συμπαγή αντικείμενου (κουτιά, εξαρτήματα)
7. Αξονομετρικό σχέδιο
 - Έννοια, χρησιμότητα, εφαρμογές, τρόπος σχεδίασης απλών γεωμετρικών στερεών.
 - Συστήματα αξονομετρικών προβολών.
 - Διαστασιολόγηση αξονομετρικών σχεδίων.
8. Αναπτύγματα
 - Έννοια, σχεδίαση αναπτυγμάτων απλών γεωμετρικών στερεών.
9. Γενικά περί προοπτικής

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Προοπτικά με 1 ή 2 σημεία φυγής.
 - Προοπτικά ειδικών ευθειών
 - Προοπτικά γεωμετρικών σχημάτων.
 - Προοπτικά βασικών γεωμετρικών στερεών.
 - Προοπτικά αντικειμένων
10. Προοπτική σκιαγραφία.

ΜΑΘΗΜΑ: ΟΠΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ: ώρες 2

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος μετά το τέλος των μαθημάτων πρέπει.

- Να γνωρίζει τις βασικές αρχές της οπτικής που καθορίζουν την ανθρώπινη αντίληψη για το περιβάλλον και τις μορφές του.
- Να γνωρίζει τις βασικές αρχές της αισθητικής που συντελούν στην ερμηνεία της κάθε μορφής.
- Να είναι σε θέση να διερευνά και να καθορίζει τις αρχές της προσωπικής του δημιουργίας.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

1. Οπτική

- Θεωρία οπτικής (λειτουργία ματιού, διαδικασία δημιουργίας εικόνας).
- Θεωρία της GESTALT. Νόμος της « καλής μορφής » επιρροή στην οπτική διαμόρφωση της εικόνας.

2. Μορφή

- Μορφή στην ζωή και στην τέχνη. Σχέση μορφής - φόντου.

3. Αρχές της οπτικής οργάνωσης

- Εισαγωγή. Σύνθεση « καλή σύνθεση ». Μοτίβο. Διαφορά σύνθεσης - μοτίβου. Ιδιότητες. Σύμβολο. Τρόποι σύνθεσης και σχεδίασης.

4. Αρχές της σύνθεσης:

- Ισορροπία, συμμετρία, αξονικότητα, αναλογία, ρυθμός

5. Χειρισμοί, ανασύνθεση, ανάλυση ανασύνθεση εικόνας.

6. Βασικά στοιχεία οπτικής σύνταξης

- Σημείο, ιδιότητες.
- Γραμμή, ιδιότητες
- Επίπεδο, (σχήμα) ιδιότητες.
- Στερεά, ιδιότητες.
- Χρώμα (επιστήμη και τέχνες). Ιδιότητες, αρμονίες, αντιθέσεις, συμβολισμοί.
- Χρωματικές ύλες.

ΜΑΘΗΜΑ: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ

Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες (ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ)

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος μετά το τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να έχει κατανοήσει το νόημα και την αξία της τέχνης και των δημιουργημάτων της.
- Να γνωρίζει και να ερευνά τους παράγοντες και τις συνθήκες που επηρεάζουν την δημιουργία της τέχνης.
- Να γνωρίζει τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα της τέχνης όλων των εποχών και των πολιτισμών.
- Ν΄ αντλεί στοιχεία, θέματα, μορφές από έργα τέχνης διαφόρων εποχών για την προσωπική του δημιουργία.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Εισαγωγή: Γενικά περί τέχνης. Τέχνη και πολιτισμός. Καλές και εφαρμοσμένες τέχνες.

1. Πρωτόγονη τέχνη
2. Η νεολιθική περίοδος στην Ελλάδα
3. Η τέχνη της Μεσοποταμίας
4. Η τέχνη της Αιγύπτου
5. Ελλάδα
 - Κυκλαδικός πολιτισμός
 - Κρητομινωϊκός πολιτισμός
 - Μηκηναϊκός πολιτισμός
 - Οι ιστορικοί χρόνοι. Γεωμετρική, Αρχαϊκή, Κλασσική και Ελληνιστική Τέχνη
6. Ετρούσκοι και Ρώμη
7. Πρωτοχριστιανική τέχνη
8. Βυζαντινή τέχνη
9. Η τέχνη στην Δύση κατά τον Μεσαίωνα

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Αναγέννηση. Γενικά. Ιταλία και υπόλοιπη Ελλάδα

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

2. Ο 17ος και 18ος αιώνας. Το Baroque και το Rococo στην Ιταλία και στην υπόλοιπη Ευρώπη
3. Ο Νεοκλασικισμός και ο Ρομαντισμός. (Η Γαλλική, η Αγγλική και η Γερμανική Σχολή)
4. Η τοπιογραφία και ο Ρεαλισμός
5. Ο Εμπρεσιονισμός
7. Η τέχνη του 1900

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Η Τέχνη στις αρχές του 20ου αιώνα
 - Τα μοντέρνα κινήματα της « πρωτοπορίας » (φοβισμός, εξπρεσιονισμός, κυβισμός, φουτουρισμός, ντανταϊσμός, σουρεαλισμός, η αφαίρεση, ο κουστρουκτιβισμός, το Bauhaus)
2. Η τέχνη μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο στην Αμερική και στην Ευρώπη
3. Η τέχνη μετά το 70. Η εποχή του « Μεταμοντέρνου »
4. Η Μεταβυζαντινή και η λαϊκή τέχνη στην Ελλάδα
5. Η Νεοελληνική τέχνη του 18ου και 19ου αιώνα
6. Η Ελληνική τέχνη στον 20ο αιώνα ως τις μέρες μας

Η παράδοση όλων των ενοτήτων της Ιστορίας Τέχνης γίνεται με σύγχρονη παρουσίαση και ανάλυση διαφανειών.

ΜΑΘΗΜΑ : ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 1 ώρα

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 1 ώρα

Στοχοθεσία

Ο Εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει τα σημαντικότερα στ'αδια από τα οποία πέρασε η κεραμική τεχνολογία στη διάρκεια των μεγάλων πολιτισμών.
- Να γνωρίζει τα σημαντικότερα ιστορικά στοιχεία που οδήγησαν τον αγγειοπλάστη στην δημιουργία των κεραμικών έργων και για κάθε πολιτισμό χωριστά.
- Να αναγνωρίζει ένα κεραμικό αντικείμενο και να το εντάσσει στο ιστορικό και τεχνοτροπικό πλαίσιο (τεχνολογικά και μορφολογικά).
- Να γνωρίζει την Ελληνική λαϊκή κεραμική δημιουργία και τις τάσεις της σύγχρονης.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

(ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ)

Εισαγωγή στο μάθημα. Η κεραμική κατά την Νεολιθική εποχή στην Ανατολή και στον Ελλαδικό χώρο.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- α) Θεωρία πολιτισμών
- β) Διαχρονικότητα κεραμικής
- γ) Κοινωνικοοικονομικές συνθήκες που οδήγησαν στην δημιουργία της Κεραμικής.
- δ) Πρώτες απόπειρες κατασκευής με πηλό.
- ε) Η κεραμική στην Εγγύς Ανατολή (Μεσοποταμία, Συρία, Τουρκία) κατά την Νεολιθική εποχή.
- στ) Η κεραμική στον Ελλαδικό χώρο κατά την εποχή του Χαλκού (Κυκλάδες - Κρήτη - Μυκήνες). Θεωρία, slides.
- ζ) Η κεραμική στην Ελλάδα κατά τους Ιστορικούς χρόνους, Γεωμετρική εποχή, Αρχαϊκή εποχή, Κλασσική εποχή, Ελληνιστική Εποχή.
- η) Η κεραμική κατά την διάρκεια της Ρωμαϊκής κατάκτησης.
- θ) Η κεραμική στα Βυζαντινά χρόνια και στην Μεταβυζαντινή εποχή.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- 1. Η κεραμική άλλων πολιτισμών
 - α) Η Ισλαμική κεραμική. Θεωρία, slides.
 - β) Η Κινέζικη κεραμική. Θεωρία, slides
 - γ) Η Ιαπωνική κεραμική. Θεωρία, slides
 - δ) Η Ευρωπαϊκή κεραμική (13ος έως 19ος αιώνας μ.Χ.) Θεωρία, slides
- 2. Η Ελληνική λαϊκή αγγειοπλαστική.
- 3. Η κεραμική του 20ου αιώνα. Η Αγγλοσαξονικοί Σχολή. Η Σχολή της Κεντρικής Ευρώπης.
- 4. Σύγχρονοι Έλληνες Κεραμίστες.

ΜΑΘΗΜΑ: ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΧΕΔΙΟ - ΣΧΕΔΙΑΣΗ ΑΠΟ ΜΝΗΜΗΣ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Στοχοθεσία

Με το μάθημα ζητείται η απεικόνιση των φυσικών αντικειμένων που προσφέρονται με μια ποικιλία μορφών χρωμάτων, υφών και δομών στην φύση. Τα θεμέλια της διαδικασίας σχεδίασης είναι οι δυνατότητες αναπαράστασης, η εξέλιξη του σχεδίου με την λεπτομερή αναπαράσταση του φωτός και της σκιάς και την διαφοροποίηση των αξιών τονισμού.

Αναπτύσσεται η ευαισθησία, η παρατηρητικότητα, οξύνεται η αντίληψη, η επιδεξιότητα του χεριού για γρήγορη αναπαράσταση της φόρμας, του υλικού, του χώρου, των αναλογιών και των τονικών διαβαθμίσεων για να επιτευχθεί η τελική ενότητα της σύνθεσης.

Το μάθημα αποτελεί έτσι την βάση της σχεδιαστικής αντίληψης και της ικανότητας αναπαράστασης και απόδοσης κάθε είδους προσωπικού δημιουργήματος.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Εισαγωγή, έννοια και χρησιμότητα του ελεύθερου σχεδίου.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Υλικά (μολύβια, κάρβουνο, μελάνια, χαρτιά).
- Μελέτη αναλογιών
- Άξονες
- Τόνος - Τονική κλίμακα.
- Ελεύθερη σχεδίαση γραμμών και γεωμετρικών επιπέδων σχημάτων (μολύβι). Μεμονωμένα και σε συνθέσεις.
- Μελέτη μορφών από την φύση. Μεμονωμένα και σε συνθέσεις.
- Σχεδίαση από μνήμης εκ παραλλήλου της κάθε μορφής. Μεμονωμένα και σε σύνθεση.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Μελέτη των εννοιών φωτός - σκιάς (συνέχεια από Α΄ εξάμηνο).
 - Μελέτη του τρισδιάστατου, του ύψους - βάθους, ψηλού - χαμηλού, καμπύλου και ευθέως, του ρυθμού και των αρμονιών.
 - Μελέτη των υφών, του μαλακού - σκληρού, γυαλιστερού - μάτ.
- Α. Ασκήσεις συνθέσεων αναπαράστασης (με μολύβια, κάρβουνο, μελάνι).
- Ανάγλυφα μουσείου
 - Διακοσμητικά στοιχεία κτιρίων (ακροκέραμα, νεοκλασικά μοτίβα κ.λ.π)
 - Υφάσματα και πτυχώσεις, χαρτιά.
- Β. Ασκήσεις από μνήμης για όλες τις παραπάνω συνθέσεις μεμονωμένων στοιχείων και συνολικά.
- Γ. Μελέτη κεφαλής από αρχαίο γλυπτό (μολύβια, μελάνι). Απόδοση λεπτομερειών, μεμονωμένα (μάτια, μύτη, χείλη, αυτί). Από μνήμης σχεδίαση λεπτομερειών και της κεφαλής.

ΜΑΘΗΜΑ : ΧΡΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ

Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Στοχοθεσία

Στο μάθημα αντιμετωπίζεται μεθοδικά και ορθολογιστικά η μελέτη και η χρήση του χρώμα-

τος. Η γνώση και η ανάπτυξη της επιδεξιότητας και ευαισθησίας στο χρώμα εξελίσσεται μέσα από την τεχνική, κατ' αρχήν, γνώση του υλικού και της συμπεριφοράς εργαλείων και άλλων υλικών μ' αυτό. Μελετώνται μεταβλητές του χρώματος με συγκεκριμένους περιορισμούς σχετικούς με τις ιδιότητες, τις διακρίσεις, το είδος των χρωμάτων, τις τεχνικές και στην συνέχεια το πρόγραμμα κατευθύνεται σε πιο δημιουργικές και υποκειμενικές ασκήσεις.

Το μάθημα αποτελεί την βάση της γνώσης για οιαδήποτε επεξεργασία και εφαρμογή του χρώματος στην περαιτέρω προσωπική δημιουργία του εκπαιδευόμενου.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Το χρώμα. Εισαγωγή. Γενικά. Η ανταπόκριση του ανθρώπου στο χρώμα
2. Εργαλεία, υλικά, τεχνικές.
3. Ιδιότητες των χρωμάτων: Απόχρωση, αξία, κορεσμός, ένταση, τόνος.
4. Η μίξη των χρωμάτων: Βασικά και συμπληρωματικά.
5. Συστήματα κατάταξης των χρωματικών σχέσεων.
6. Οι χρωματικοί δίσκοι. Θεωρία του J. Itten.
7. Η συμπεριφορά των χρωμάτων σε σχέση με το περιβάλλον.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Φαινόμενα του χρώματος (ταυτόχρονη αντίθεση, χρωματικές διαβαθμίσεις, διαφάνεια, ψυχρά θερμά).
2. Μελέτη υλικών, υφών και μέσων. Οι σχέσεις χαρακτήρα, φόρμας και χρώματος των υλικών.
3. Κολλάζ. Παραστατική σύνθεση και αφηρημένη.

ΜΑΘΗΜΑ : ΣΧΕΔΙΟ ΟΓΚΟΥ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ ΤΡΙΣΔΙΑΣΤΑΤΟΣ ΕΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΓΛΥΠΤΙΚΗ

Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 3

Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 3

Στοχοθεσία

Με το μάθημα επιτυγχάνεται η ορθολογική αναπαράσταση του αντικειμένου. Αποδίδεται η δομή του με την μελέτη και αναπαράσταση οικείων αντικειμένων που καταλήγουν σε γεωμετρικές φόρμες. Η αναγωγή γίνεται με σχεδιαστική απόδοση, προοπτικά και με σκιασμό.

Επί πλέον επιδιώκεται με αφθονία υλικών, μέσων και διαδικασιών η ανακάλυψη, κατανόηση και βίωση τρισδιάστατων αντικειμένων, μορφών, δομών και αφαιρετικών διαδικασιών. Η πορεία εργασίας απαιτεί χειρωνακτική επιδεξιότητα. Ανακαλύπτονται, αναλύονται και διαφοροποιούνται τρισδιάστατες δυνατότητες απόδοσης όγκων, μορφών, αναλογιών, ρυθμών, υφών και συμπεριφοράς υλικών.

Το μάθημα αποβαίνει έτσι η βάση της κατασκευαστικής αντίληψης, κατεργασίας και εφευρετικότητας στην σύνθεση ποικίλων τρισδιάστατων μορφών.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Μελέτη του όγκου, της δομής, του φωτός - σκιάς, της προοπτικής.
 - Μελέτη και σχεδίαση απλών γεωμετρικών σωμάτων.
 - Συνθέσεις ομοειδών ή συγγενών γεωμετρικών όγκων.
 - Συνθέσεις οικείων αντικειμένων με αναγωγή τους σε απλούς γεωμετρικούς όγκους.
 - Σχεδίαση από μνήμης μεμονωμένων αντικειμένων και συνθέσεων.
2. Μελέτη των εννοιών της περιστροφής, της τοποθέτησης, εναπόθεσης, της ισορροπίας, της κίνησης, του βάρους.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Παραλλαγές σε μία σύνθεση
 - Συνθέσεις ομοειδών ή συγγενών γεωμετρικών όγκων και επεμβάσεις σ' αυτές με δια-φορές παραλλαγές για να αποδοθούν οι ανωτέρω έννοιες.
 - Συνθέσεις διαφορετικών γεωμετρικών όγκων εκ περιστροφής.
3. Μελέτη των αξιών του ανάγλυφου, του ρυθμού, του ύψους - βάθους, του γεμάτου - άδειου, του μαλακού - σκληρού, του θερμού - ψυχρού και των ιδιοτήτων φυσικών και τεχνικών υλικών (πηλός, ξύλο, πλαστικές ύλες, πολυεστέρα, σιλικόνη κ.α) και της διαδικασίας μεταμόρφωσης με την σχέση θετικού - αρνητικού (χυτό - καλούπι).
- Ασκήσεις:
- Κατασκευές ανάγλυφων με διάφορα υλικά
 - Μελέτη και απόδοση μουσειακών ανάγλυφων, στηλών, κιονόκρανων νεοκλασικών μοτίβων.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Μελέτη των εννοιών: χώρος, συμμετρία, αρμονίες, ισορροπία, κίνηση, χρόνος.
- Συνθέσεις σε όγκο - τρισδιάστατες, ομοειδών και συγγενών γεωμετρικών όγκων. Υλικά: πηλός, ξύλο, μέταλλο και άλλα υλικά.
 - Επεμβάσεις στις ανωτέρω συνθέσεις με τομές.
2. Μελέτη του ανθρώπου
- α) Κεφαλή. Σχεδιαστική απόδοση του μοντέλου. Σκίτσα. Απόδοση σε όγκο. Χύτευση.
- β) Ανθρώπινη φιγούρα. Σκίτσα. Σχεδίαση μερών ανθρωπίνου σώματος. Απόδοση σε όγκο. Χύτευση.

ΜΑΘΗΜΑ : ΠΗΛΟΠΛΑΣΤΙΚΗ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟ: 5 ώρες

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ: 4 ώρες

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 8 ώρες (ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ)

Στοχοθεσία

Ο καταρτιζόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει όλους τους τρόπους κατασκευής ενός αντικειμένου.
- Να γνωρίζει τις ιδιαιτερότητες (φυσικοχημικές) των πηλών χαμηλής και υψηλής θερμοκρασίας.
- Να γνωρίζει και να επιλέγει τον κατάλληλο πηλό και την κατάλληλη τεχνική στην κατασκευή ενός αντικειμένου.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Να εφαρμόζει αισθητικές και τεχνολογικές γνώσεις στην δημιουργία μοναδικού και παραγωγικού αντικειμένου.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Εισαγωγή στις τεχνικές
- Πρώτη επαφή με τον πηλό. Εργαλεία.
- Εφαρμογές και επεμβάσεις με διαφορετικά εργαλεία και τρόπους σε μικρά πλακίδια.
- Τεχνική κορδονιού (πρώτη πανανθρώπινη τεχνική παραγωγής)
- Κατασκευή απλών χρηστικών αντικειμένων μικρών διαστάσεων.
- Τεχνική φύλλου χρηστικών αντικειμένων μικρών διαστάσεων.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Τεχνικές κορδονιού και φύλλου.

- Κατασκευή αντικειμένων εμπνευσμένων από την νεολιθική και κρητομυκηναϊκή περίοδο.
- Κατασκευή μεγάλου αντικειμένου (πιθάρι).
- Κατασκευή χρηστικών αντικειμένων με κατάτμηση πρισμάτων (κύβος κ.α) και σφαίρας.
- Επίπεδη, ανάγλυφη σύνθεση σε πλακίδια εν σειρά.
- Μελέτη και οργάνωση οπτικών και δομικών στοιχείων με ένα κριτήριο.
- Κατασκευή αντικειμένων χρήσης με το ίδιο κριτήριο.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Ανάγλυφη σύνθεση για επίπεδα μεγάλων διαστάσεων (για τραπέζι, τοιχώματα τζακιού, επιτοίχια διακοσμητικά).

- Οργάνωση οπτικών και δομικών στοιχείων κατά ένα ή περισσότερους άξονες με ελεύθερο θέμα προσωπικής επιλογής.
- Κατασκευή αντικειμένων και ελευθέρων μορφών μεγάλων διαστάσεων πάνω στους ανωτέρω άξονες.

ΜΑΘΗΜΑ: ΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ

Β΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει τα βασικά εργαλεία και υλικά.
- Να έχει γνώση των βασικών αισθητικών εννοιών.
- Να έχει γνώση των κανόνων οργάνωσης οπτικών και δομικών στοιχείων.
- Να έχει γνώση όλων των βασικών τεχνικών και μεθόδων διακόσμησης και να είναι ικανός να τις εφαρμόζει.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Στο μάθημα της Διακόσμησης η πρακτική εφαρμογή γίνεται χρησιμοποιώντας υλικά αφ' ενός έτοιμα βιομηχανικά προϊόντα (π.χ γυαλώματα, πλακάκια, αντικείμενα πρέσας ή τροχού) αφετέρου μπαντανάδες, γυαλώματα και αντικείμενα που έχουμε παράγει την αντίστοιχη περίοδο στο μάθημα της τεχνολογίας.

Οι ασκήσεις ακολουθούν τρεις άξονες:

1. Προτάσεις σχεδίου για το συγκεκριμένο θέμα - άσκηση.
2. Συζήτηση - επιλογή και εκτέλεση των καλύτερων σε έτοιμα βιομηχανικά προϊόντα.
3. Εφαρμογή σε αντικείμενα που έχουν οι ίδιοι οι μαθητές κατασκευάσει στο μάθημα κατασκευών - πηλοπλαστικής.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Εφαρμογές πάνω στις βασικές αρχές οπτικής αντίληψης.

1. Σχεδιάσεις συνθέσεων με γραμμές και σχήματα σε τετράγωνο ή κυκλικό φόντο.
 2. Επιλογή - εκτέλεση σε βιομηχανικά πλακίδια.
- Αναλυτική παρουσίαση των βασικών αισθητικών εννοιών (μοτίβο, ρυθμός, μέτρο)

1. Μελέτη μοτίβων νεολιθικής και κρητομυκηναϊκής περιόδου.
2. Μελέτη μοτίβων γεωμετρικής, κλασσικής και βυζαντινής διακόσμησης.
3. Σχεδιάσεις παραλλαγών μοτίβων.
4. Επιλογή - εκτέλεση σε βιομηχανικά πλακίδια.
5. Εφαρμογές σε βαθύκοιλα πιάτα (από το μάθημα τροχού).

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Συνέχεια της μελέτης και παρουσίασης βασικών αισθητικών εννοιών (συμμετρία, αναλογίες, ισορροπία κ.α)

1. Μελέτη φυτομορφικών στοιχείων στην νεοελληνική κεραμική και στην κεραμική της Ανατολής.

Εφαρμογές:

- Σχεδίαση φυτομορφικών συνθέσεων.
 - Επιλογή - εκτέλεση σε μπολ.
 - Εφαρμογές σε αντικείμενα χρήσης
2. Μελέτη αφηρημένων συνθέσεων.
 - Σχεδίαση
 - Εφαρμογές

ΜΑΘΗΜΑ : ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Α' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Β' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να έχει τις βασικές γνώσεις για την γεωλογική προέλευση της αργίλου.
- Να γνωρίζει και να ερμηνεύει τους πίνακες των φυσικών και χημικών αναλύσεων των πηλών.
- Να γνωρίζει τις βασικές ιδιότητες όλων των οξειδίων (χρωστικών, καλυπτικών, ματαριστικών) που χρησιμοποιούνται στην σύνθεση ενός υαλώματος.
- Να διακρίνει τα ελαττώματα των υαλωμάτων και να μπορεί να τα διορθώνει.
- Να έχει τις γνώσεις των τρόπων εφαρμογής των υαλωμάτων πάνω στην κεραμική επιφάνεια.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Α' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Είδη πετρωμάτων. Γενικά
- Γεωλογική προέλευση της αργίλου.
- Στοιχεία για τους μπαντανάδες. Terra sigillata.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Β' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Φυσικοχημική ανάλυση της αργίλου.
- Ψήσιμο της κεραμικής μάζας - φυσικοχημικές μεταβολές.
- Ο ρόλος των ορυκτών στην σύνθεση του πηλού.
- Ο ρόλος των οξειδίων στην σύνθεση του πηλού.
- Μπαντανάδες - υαλοποιημένοι μπαντανάδες - χρωματισμοί.
- Terra Sigillata - χρωματισμοί
- Χρωστικά οξείδια.

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

- Βασικές γνώσεις υαλωμάτων χαμηλής θερμοκρασίας 1050 C
- Πρώτες ύλες στην κατασκευή ενός υαλώματος.
- Ο ρόλος του οξειδίου στην σύνθεση ενός υαλώματος.
- Χρωματισμοί (χρωστικά οξείδια, πυροχρώματα)
- Χαλκομανίες.
- Είδη φούρνων - αναγωγή - οξείδωση.
- Καλυπτικά υαλώματα 1050 C.
- Ο ρόλος των καλυπτικών οξειδίων στην σύνθεση ενός υαλώματος.
- Χρωματισμοί.
- Υαλώματα μέσης θερμοκρασίας 1150 C.
- Χρωματισμοί.
- Φυσικοχημικές μεταβολές στην μέση θερμοκρασία 1150 C.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Στοιχεία για γυαλώματα υψηλής θερμοκρασίας 1300 C.

ΜΑΘΗΜΑ: ΤΡΟΧΟΣ

I. ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

II. ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 8 ώρες

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 4 ώρες

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει και να εκτελεί τις βασικές κινήσεις κεντραρίσματος, ανεβάσματος και διαμόρφωσης της τελικής φόρμας.
- Να είναι ικανός να επαναλάβει την ίδια φόρμα (διαδικασία παραγωγής).
- Να έχει γνώσεις των κινήσεων της τελικής διαμόρφωσης του χείλους και της πατούρας με την αφαιρετική διαδικασία (ξύσιμο).
- Να έχει τις γνώσεις των εργαλείων που χρησιμοποιούνται στον τροχό.
- Να έχει τις γνώσεις των κατασκευαστικών ιδιομορφιών που σχετίζονται με τις λειτουργίες του αντικειμένου (κανάτες, τσαγιέρες, φρουτιέρες κ.λ.π.).
- Να έχει τις βασικές γνώσεις λειτουργίας της πρέσας και της χειρόπρεσας.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

I. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Προετοιμασία ζυμώματος της κεραμικής μάζας (καβούλα).
2. Κεντράρισμα καβούλας.
3. Κινήσεις ανεβάσματος.
4. Κύλινδροι.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Κινήσεις για διαμόρφωση μικρών ανοιχτών σχημάτων (καρποδοχή, βαθύκοιλα πιάτου).
2. Διαδικασία ξυσίματος.
3. Μεγαλύτερα ανοιχτά σχήματα.
4. Δοχεία διαφόρων σχημάτων.

II. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Προετοιμασία ζυμώματος της κεραμικής μάζας (καβούλα).
2. Κεντράρισμα καβούλας.
3. Κινήσεις ανεβάσματος.
4. Κύλινδροι.
5. Κινήσεις για διαμόρφωση μικρών ανοιχτών σχημάτων (καρποδοχή, βαθύκοιλα πιάτου).
6. Διαδικασία ξυσίματος.
7. Μεγαλύτερα ανοιχτά σχήματα.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Κανάτες. Ιδιαιτερότητες του χείλους. Χερούλιασμα.
2. Αντίγραφα ελληνικής και νεοελληνικής λαϊκής κεραμικής.
3. Δοχεία διαφόρων σχημάτων.
4. Ενότητες χρηστικών αντικειμένων.
5. Παραγωγή ιδίων αντικειμένων (διαδικασία παραγωγής).
6. Τσαγιέρες. Αντικείμενα με καπάκι. Κατασκευαστικές ιδιομορφίες.

ΜΑΘΗΜΑ: ΓΥΨΟΤΕΧΝΙΚΗ - ΚΑΛΟΥΠΙΑ

Ι. ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

ΙΙ. ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να γνωρίζει τις φυσικοχημικές ιδιότητες των υλικών που χρησιμοποιούνται στην κατασκευή καλουπιών.
- Να γνωρίζει και να είναι ικανός να κατασκευάσει οποιοδήποτε καλούπι απαιτεί η ανάγκη παραγωγής.
- Να έχει τις βασικές γνώσεις λειτουργίας των μηχανημάτων παραγωγής κεραμικών αντικειμένων (πρέσες, χειρόπρεσες κ.λ.π).

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Φυσικοχημικές ιδιότητες του γύψου. Είδη.
2. Καλούπι μόνο από γύψινο πρόπλασμα (μοντέλο).
3. Καλούπι μόνο από φόρμα πήλινη κατασκευασμένη από τους σπουδαστές, σύμφωνα με τις απαιτήσεις του μαθήματος κατασκευών του ίδιου εξαμήνου.
4. Καλούπι διπλό για πατητό ή χυτό πηλό.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Καλούπι από 3 ή και περισσότερα μέρη (βιομηχανικό καλούπι) για χρηστικές φόρμες τροχού (κανάτες, τσαγιέρες).

ΜΑΘΗΜΑ : ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΨΗΣΙΜΑΤΟΣ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ & ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες & 3 ώρες αντίστοιχα

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 2 ώρες & 3 ώρες αντίστοιχα

Στοχοθεσία

Ο εκπαιδευόμενος στο τέλος των μαθημάτων πρέπει:

- Να έχει τις βασικές γνώσεις των τεχνικών ψησίματος.

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Να έχει την θεωρητική παιδεία που τον καθιστά ικανό να διακριθεί χρονικά και τοπικά την τεχνική που έχει εφαρμοσθεί σε κάθε αντικείμενο.
- Να έχει τις βασικές γνώσεις κατασκευής καμινιών που απαιτούνται σε ειδικές τεχνικές.
- Να έχει τις βασικές γνώσεις κατασκευής υαλωμάτων και πηλών που ορίζει η εκάστοτε τεχνική.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

1. Ιστορική αναφορά.
2. Πρωτόγονα - αρχαιοελληνικά - μεσογειακά καμίνια.
3. Καμίνια Άπω Ανατολής.
4. Κατασκευή ενός πρωτόγονου αρχαιοελληνικού καμινιού.
5. Αναγωγικές συνθήκες.
6. Βασικές αρχές λειτουργίας σύγχρονου ηλεκτρικού καμινιού. Εφαρμογές.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Λουτρά - Ρακού.

- Κατασκευή υαλωμάτων για την αντίστοιχη τεχνική.
- Φυσικοχημική συμπεριφορά του πηλού στις θερμικές μεταβολές.
- Η ιδιαιτερότητα του NaCl (αλάτι).
- Σύγχρονο καμίνι χαρτιού.
- Εξέλιξη των τεχνικών στην νεώτερη Ευρωπαϊκή κεραμική.
- Κρυσταλλικά γυαλώματα. Εφαρμογές.
- Ευρωπαϊκά καμίνια βιομηχανικής παραγωγής.

ΜΑΘΗΜΑ: ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ

ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Γ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Δ' ΕΞΑΜΗΝΟ: 3 ώρες

Στοχοθεσία

Το μάθημα του σχεδιασμού (ντιζάιν) αφορά στην γνώση των παραμέτρων που πρέπει να ληφθούν υπόψη για την παραγωγή ενός χρηστικού κεραμικού αντικειμένου. Ο εκπαιδευόμενος πρέπει να γνωρίζει:

- Στοιχεία εργονομίας κάθε αντικειμένου
- Τρόπους σχεδίασης και παρουσίασης του αντικειμένου

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Γ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Εισαγωγή στην διαδικασία του σχεδιασμού αντικειμένων

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Στοιχεία εργονομίας
 - Έρευνα αγοράς - Συλλογή στοιχείων και κριτική
 - Αρχική σχεδίαση και παραλλαγές
 - Τελική επιλογή και τεχνικά σχέδια (όψεις, κατόψεις, αξονομετρικά, προοπτικά)
 - Σχέδιο παρουσίασης σε κλίμακα
 - Μοντέλο
- Θέμα: Απλά χρηστικά αντικείμενα (ποτήρι, φλιτζάνι, κούπα, κανάτα και πιάτο)

ΕΝΟΤΗΤΕΣ Δ' ΕΞΑΜΗΝΟΥ

Η ίδια διαδικασία με θέμα: Πολύπλοκα χρηστικά αντικείμενα με 2 ή περισσότερα κομμάτια (τσαγιέρα, κουτιά, σκεύη οικιακής χρήσης).

ΟΙ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΙ ΧΩΡΟΙ

Οι κύριοι εργαστηριακοί χώροι της ειδικότητας « Τεχνικός Χειροποίητης Κεραμικής » και « Τεχνικός Παραγωγικής Κεραμικής » βρίσκονται στο ισόγειο του κεντρικού κτιρίου του Ι.Ι..Ε.Κ Δήμου Βόλου, δίπλα στην κυρία είσοδο προς τον αύλειο χώρο. Το βασικό εργαστήριο διαθέτει 3 πόρτες προς τον διάδρομο, επαρκή φωτισμό από μεγάλα παράθυρα, δική του μικρή αποθήκη για την φύλαξη του πηλού και άλλων υλικών και ειδικό σύστημα εξαερισμού συνδεδεμένου με τον θάλαμο βαφής και τους φούρνους, όπως ειδικό σύστημα αποχέτευσης.

Πιο αναλυτικά:

**ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ & ΠΕΡΙΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΥ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ
ΤΩΝ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ**

- 1. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**
- 2. ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ**

Α. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΧΕΔΙΟ)

(εργαστήριο έκτασης 72 m², ύψος 3,20, φωτισμός 15%, 3 m²/μαθητή)

- καβαλέτα - 1/καταρτιζόμενο
- εσκαμπώ - 1/καταρτιζόμενο
- προβολείς
- αντικείμενα, προτομές, αγάλματα
- δυνατότητα συσκότισης χώρου
- ντουλάπια

**Β. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: Γραμμικό σχέδιο, σχεδιασμός
αντικειμένου)**

(εργαστήριο έκτασης 47,34 m², ύψος 3,20, φωτισμός 18%, 2 m²/μαθητή)

- 15 σχεδιαστήρια διαστάσεων 0,80 X 1,20 με παραλληλογράφους - 1/καταρτιζόμενο
- 15 καθίσματα - 1/καταρτιζόμενο
- πίνακας
- ντουλάπια - 1/καταρτιζόμενο

Γ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: ιστορία τέχνης & κεραμικής)

(εργαστήριο έκτασης 73 m², ύψος 2,65, φωτισμός 16%)

- προβολέας slides, slides έργων τέχνης και κοσμημάτων
- τηλεόραση, video, βιντεοθήκη
- επιδιασκόπιο
- πίνακας

Δ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΩΝ: σχέδιο όγκου - γλυπτικής)

(εργαστήριο έκτασης 117,45 m², ύψος 4,36, φωτισμός 24%, 4 m²/μαθητή)

- 15 ατομικά καβαλέτα γλυπτικής
- 2 πάγκοι κοινής εργασίας
- ντουλάπα - 1/καταρτιζόμενο
- ραφιέρα δειγμάτων
- αρχείο κλασσικών δειγμάτων
- ηλεκτροκόλληση

- μηχανήματα (ηλεκτρικό δρόπανο, σβουράκι κ.λ.π)

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- ατομικά εργαλεία
- αποθήκη πηλού & γύψου

Ε. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ: Χρήση Η/Υ)

- (εργαστήριο έκτασης 68 m²)
- Η/Υ 486DX4, 100, 16 RAM, 540 HD οθόνες 17" color
- Η/Υ 486DX4, 100, 16 RAM, 1GB
- Tape streamer
- δίκτυο NOVELL 4.10
- plotter Summagraphics DMP 160
- scanner HP 3C
- laser HP 4MPlus
- color printer Epson Stulus
- windows 3.11
- excel 5.0
- word 6.0
- autocad 12
- corel draw
- illystrator
- quark x press

ΣΤ. ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ (ΜΑΘΗΜΑΤΟΣ : Πηλοπλαστικής - Κατασκευών, Τεχνολογίας,

Διακόσμησης, Τροχού,

Γυψοτεχνίας)

- (εργαστήριο έκτασης 117,45 m², ύψος 4,36, φωτισμός 24%, 4 m²/μαθητή)
- πάγκοι
- ραφιέρες
- εσκαμπώ (1/καταρτιζόμενο)
- επιτραπέζιοι τροχοί (1/καταρτιζόμενο)
- 1 μακαρονιέρα κοινής χρήσης
- 1 τραπέζι φύλλου κοινής χρήσης
- ξύλα τετράγωνα και παραλληλόγραμμα κοινής χρήσης
- 1 ζυμωτήριο κοινής χρήσης
- 2 πάγκοι μαρμάρينوι ζυμώματος
- 1 μεγάλος πάγκος κοινής χρήσης
- ραφιέρες για τοποθέτηση οξειδίων
- 1 φούρνος μικρός (6 kw)
- 1 μεγάλη ζυγαριά (5 κιλών)
- 2 μικρές ζυγαριές ακριβείας με τα ζύγια τους (50 γραμμαρίων)
- ντουλάπα δειγμάτων
- 1 πίνακας
- ραφιέρες για αποθήκευση πηλού και πρώτων υλών
- πρώτες ύλες και οξείδια κοινής χρήσης
- πλαστικά μπόλ και κουβάδες
- σίτες για σίτισμα πρώτων υλών
- 2 καμπίνες αερογράφου με τον εξαερισμό τους, κοινής χρήσης
- 1 κομπρεσέρ
- 2 μεγάλα πιστόλια αερογράφου

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- 2 μικρά πιστόλια αερογράφου
- 1 φούρνος μεγάλος (24 kw) με απορροφητήρα και σύστημα εξαερισμού
- πινέλα και μικροεργαλεία κοινής χρήσης
- 5 τροχοί
- 5 εσκαμπώ
- εργαλεία κοινής χρήσης (πελεκούδες, ξύστρες φινιρίσματος, κομπάσο)
- εργαλεία φινιρίσματος
- γύψος

ΚΟΙΝΟ ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΩΝ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ
ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

	ΕΞΑΜΗΝΟ			Α			Β		
	Θ	Ε	Σ	Θ	Ε	Σ	Θ	Ε	Σ
1. ΑΓΓΛΙΚΑ	3		3	3		3			3
2. ΧΡΗΣΗ Η/Υ	1	1	2	1	1	2			

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

3. ΓΡΑΜΜΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ	1	1	2			
4. ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ	2		2	2		2
5. ΕΛΕΥΘΕΡΟ ΣΧΕΔΙΟ	1	2	3	1	1	2
6. ΧΡΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ	1	1	2	1	1	2
7. ΣΧΕΔΙΟ ΟΓΚΟΥ - ΓΛΥΠΤΙΚΗ	1	2	3	1	2	3
8. ΟΠΤΙΚΗ ΑΝΤΙΛΗΨΗ				1	1	2
9. ΠΗΛΟΠΛΑΣΤΙΚΗ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	1	4	5	1	3	4
10. ΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ					2	2
11. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ	1	1	2	1	1	2
12. ΠΡΟΛΗΨΗ ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΥ ΧΡΗΣΗ ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΥ	1		1			
ΣΥΝΟΛΟ	13	12	25	13	12	25

ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ΄ & Δ΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Α/Α	ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ			Δ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ		
		Θ	Ε	Σ	Θ	Ε	Σ
1.	ΑΓΓΛΙΚΑ	3		3	3		3
2.	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ	2		2			
3.	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ	1		1	1		1
4.	ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	2	6	8			
5.	ΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗ	1	2	3			
6.	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ	1	1	2			
7.	ΤΡΟΧΟΣ		3	3		3	3
8.	ΓΥΨΟΤΕΧΝΙΚΗ		2	2			
9.	ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ				1		1
10.	ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΨΗΣΙΜΑΤΟΣ		2	2		2	2
11.	ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ					12	12
	ΣΥΝΟΛΟ	10	16	26	5	20	25

ΟΡΟΛΟΓΙΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ Γ΄ & Δ΄ ΕΞΑΜΗΝΟΥ
ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

Α/Α	ΜΑΘΗΜΑΤΑ	Γ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ			Δ΄ ΕΞΑΜΗΝΟ		
		Θ	Ε	Σ	Θ	Ε	Σ

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

1.	ΑΓΓΛΙΚΑ	3		3	3		3
2.	ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΕΧΝΗΣ	2		2			
3.	ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ	1		1	1		1
4.	ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟΥ	1	2	3	1	2	3
5.	ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ	1	1	2			
6.	ΤΡΟΧΟΣ - ΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ	1	7	8		4	4
7.	ΓΥΨΟΤΕΧΝΙΚΗ		3	3		2	2
8.	ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΚΟΣΤΟΛΟΓΗΣΗ				1		1
9.	ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΨΗΣΙΜΑΤΟΣ	1	2	3	1	2	3
10.	ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ					8	8
	ΣΥΝΟΛΟ	10	15	25	7	18	25

ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΣΥΝΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΚΑΙ ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΕΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΟΜΜΕΧ ΒΟΛΟΥ
2. ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΑΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ ΑΝΩΤΕΡΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΙΔΡΥΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ:
- ΑΝΩΤΕΡΑ ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΕΦΑΡΜΟΣΜΕΝΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΣΤΡΑΣΒΟΥΡΓΟΥ,

- ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ ΓΕΝΕΥΗΣ
- ΚΡΑΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ FAENTZA ΙΤΑΛΙΑΣ

ΒΑΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. ΠΑΟΥΛ ΚΛΕΕ: Τα μαθήματα του Bauhaus - Η Εικαστική Σκέψη
(τομ. 1- 2) εκδόσεις Μέλισσα, 1989
2. MAGDALENA DROSTE: Bauhaus Archiv
εκδόσεις Bauhaus - Archiv Museum, Βερολίνο
1989
3. JOANNES ITTEN: Design and Form - The basic course at the Bauhaus
εκδόσεις Thames and Hudson, Λονδίνο 1975.
4. JOANNES ITTEN: L' art de la couleur, εκδόσεις Dessin et Tolra, Παρίσι
5. B. KANTINΣKY: Σημείο, Γραμμή, Επίπεδο, εκδόσεις Δωδώνη,
1980
6. H. DEARSTYNE: Inside the Bauhaus, εκδ. Architectural Press,
Λονδίνο 1986
7. Ε. Γ. ΒΑΚΑΛΟ: Οπτική Σύνταξη, εκδόσεις Νεφέλη, 1988
8. Α. BITTKENΣΤΑΪΝ: Παρατηρήσεις για το Χρώμα
9. LAURA H. SHAPMAN: Διδακτική της Τέχνης, εκδόσεις Νεφέλη,
1993
10. Ο.ΚΟΖΑΚΟΥ-ΤΣΙΑΡΑ: Εισαγωγή στην Εικαστική Γλώσσα, εκδόσεις
Gutenberg
11. MANFRED MAIER: Basic Principles of Design
εκδόσεις Van Nostrand Reinhold Comp. Inc.,
New York 1980
12. V.HUBEL - D.B.LUSSOW: Focus on designing
εκδόσεις McGraw - Hill Ryerson Limited,
Toronto 1984
13. HENRY RANKIN POORE: Composition in Art, εκδ Dover Publications,
New York 1967
14. Κ. ΠΛΑΚΩΤΑΡΗ: Υλικά & Τεχνική στην Ζωγραφική &
Διακοσμητική
εκδόσεις ΩΡΑ, 1969
15. GILLIAN NAYLOR: The Arts and Crafts Movement, εκδ.
Publications, Λονδίνο 1990
16. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ: Εισαγωγή στην Τέχνη, εκδ. Σύλλογος προς
διάδοση ωφελίμων βιβλίων,
Αθήνα 1987
17. ΜΑΡΙΝΑ ΛΑΜΠΡΑΚΗ-ΠΛΑΚΑ: Οι πραγματείες περί Ζωγραφικής - Άλμπερτι
& Λεονάρντο
εκδόσεις Βικελαία Δημοτική Βιβλιοθήκη,
1988
18. ERNST GOMBRICH: Histoire de l' Art, εκδόσεις Flammarion,
1984

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- | | |
|--|--|
| 19. (ΔΙΑΦΟΡΩΝ) : | Παγκόσμιος Ιστορία της Τέχνης, (τομ. 10)
εκδόσεις Χρυσός Τύπος |
| 20. ΑΡΝΟΛΑΝΤ ΧΑΟΥΖΕΡ:
εκδόσεις | Κοινωνική Ιστορία της Τέχνης (τομ. 4),
Κάλβος |
| 21. CR.CLARK - ST. PIGGOT:
Καρδαμίτσα, 1980 | Προϊστορικές Κοινωνίες, εκδόσεις |
| 22. (ΔΙΑΦΟΡΩΝ) : | Histoire de l' Antiquite, εκδόσεις NATHAN |
| 23. ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΡΟΥΖΟΥ: | Η Αρχαία Τέχνη, εκδόσεις Ερμής, 1981 |
| 24. ΤΖΩΝ ΜΠΟΡΝΤΜΑΝ:
Υποδομή, 1979 | Η Αρχαία Ελληνική Τέχνη, εκδόσεις |
| 25. ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ:
(Α,Β) | Η Ιταλική Ζωγραφική κατά τον 16ο αιώνα |
| » » » | Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική κατά τον 17ο
αιώνα |
| ΧΡΥΣΑΝΘΟΥ ΧΡΗΣΤΟΥ: | εκδόσεις Κωνσταντινίδη, Θεσ/κη |
| αιώνα | Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική κατά τον 19ο
(Α,Β) |
| » » » | Η Ζωγραφική του 20ου αιώνα(1,2,3 τ.),εκδ.
Θεσ/κη |
| 26. Ν.Η.ΒΑΥΝΕΣ - Η.ΣΤ.Λ.Β.ΜΟΣΣ: Βυζάντιο - Εισαγωγή στον Βυζαντινό Πολιτισμό | εκδόσεις Παπαδήμα, Αθήνα 1988 |
| 27. CHARLES DELVOYE:Βυζαντινή Τέχνη (Α, Β τ.) | εκδόσεις Παπαδήμα |
| 28. (WEITZMAN - Μ. CHATZIDAKIS κ.α) : | Les icomes, εκδόσεις NATHAN |
| 29. Α. GRABAR: | L' age d' or de justinien, εκδόσεις Gallimard |
| 30. Μ, ROBERTSON: | La peinture Greque, εκδόσεις Skira, 1980 |
| 31. Α. GRABAR: | La peinture Byzantine, εκδόσεις Skira, 1980 |
| 32. ΝΤΟΥΛΑ ΜΟΥΡΙΚΗ: | Αναγέννηση - Μανιερισμός - Μπαρόκ
εκδόσεις Ν.Μουρίκη, Αθήνα 1986 |
| 33. (ΔΙΑΦΟΡΩΝ):
Τέχνη | Ιστορία της Τέχνης (από την Πρωτόγονη
εως τον 20ο αιώνα), 4 τόμοι, εκδόσεις |
| Υποδομή, 1993. | |
| 34. (ΔΙΑΦΟΡΩΝ):
αιώνα) | Οι μεγάλοι Ζωγράφοι (από τον 15ο - 20ο
αιώνα) |
| | 5 τόμοι, εκδόσεις Μέλισσα, Αθήνα 1977 |
| 35. ΧΕΡΜΠΕΝΤ ΡΗΝΤ:
εκδόσεις | Η φιλοσοφία της Μοντέρνας Τέχνης,
Κάλβος |
| » » | Ιστορία της Μοντέρνας Ζωγραφικής |
| » » | Ιστορία της Μοντέρνας Γλυπτικής, εκδόσεις
Υποδομή |
| 36. Η.ΙΑΦΕ - Ε. ΡΟΤΕΡΣ:
Νεφέλη, | Η ζωγραφική στον 20ο αιώνα, εκδόσεις
1984 |
| 37. EDWARD LYCIE - SMITH:
1979 | L' art d' aujourd' hui, εκδόσεις NATHAN, |
| » » | Sculpture since 1945, εκδόσεις NATHAN,
1987 |

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

38. Χ. ΛΥΔΑΚΗ: Ιστορία της Νεοελληνικής Τέχνης (19ος & 20ος αιώνας)
τόμοι 3, εκδόσεις Μέλισσα
39. Τ. ΣΠΗΤΕΡΗ: 3 αιώνες Νεοελληνικής τέχνης - 3 τόμοι, εκδ. Πάπυρος 1979
40. Τ. ΣΠΗΤΕΡΗ: Η Ελληνική τέχνη μετά το 1940, εκδόσεις Οδυσσέας, 1983
41. Ε. ΒΑΚΑΛΟ: Φυσιογνωμία της Νεοελληνικής Τέχνης (4 τόμοι) εκδ. Κέδρος
42. Μ. ΣΤΕΦΑΝΙΔΗΣ: Εισαγωγή στην Ελληνική Γλυπτική, εκδ. Φιλιππότη, 1984
43. (ΔΙΑΦΟΡΩΝ): Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός, εκδ. Γνώση, 1986
44. Δ. ΣΤΑΜΕΛΟΥ: Ελληνική λαϊκή τέχνη, εκδ. Εστία, 1982
45. MONROE C. BEARDSLEY: Ιστορία των Αισθητικών Θεωριών, εκδ. Νεφέλη, 1989

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΑΘΗΜΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

1. GISELLA RICHTER: Αρχαία Ελληνική Τέχνη & Αγγειογραφία, εκδ. Καρδαμίτσα
2. JOHN BOARDMAN: Ελληνική Πλαστική, εκδ. Καρδαμίτσα
3. JOHN BOARDMAN: Αθηναϊκά Μελανόμορφα Αγγεία, εκδ. Καρδαμίτσα
4. JOHN BOARDMAN: Αθηναϊκά Ερυθρόμορφα Αγγεία, εκδ. Καρδαμίτσα
5. HUGO MORLEY - FLETCHER & ROGER MCILROY: European Pottery, εκδ. Phaion Christies Oxford
6. ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΓΙΑΓΙΑΚΟΣ: Το Ακροκέραμο και άλλα Πηλοτεχνήματα, εκδ. Εξάντας
7. FRANCOIS ET NICOLE HERVOUET VVES BRUNEAU: La Porcelaine des Compagnies des Indes a Decor Occidental, εκδ. Flammarion Paris, 1986
8. Β. ΚΥΡΙΑΖΟΠΟΥΛΟΥ: Ελληνικά Παραδοσιακά Κεραμικά, εκδ. EOMMEX
9. BENAKI MUSEUM ATHENS: Early Islamic ceramics, εκδ. Helen Philon
10. YOSHIHARU SAWADA: Tokoname, εκδ. Kodansha International L.T.D Tokyo
11. TAKESHI MYRAYAMA: Oride, εκδ. Kodansha International L.T.D Tokyo
12. ΟΜΑΔΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ: Ελληνικός Λαϊκός Πολιτισμός I & II, εκδ. Γνώση, 1982
13. M. TRAEGER: La Ceramique Song, εκδ. Office du Livre, Γενεύη

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

14. KOKAMA, FUGIO, J.FIGGESS: Two thousand Years of Oriental Ceramics, εκδ. Abrams
15. R. WASSING: African Art, εκδ. Abrams, NY 1968
16. F. J. DOCKSTADER: Indian Art in S. America, εκδ. Greenwich, loun, NY 67
17. E. COOPER: A history of World Pottery

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΑΘΗΜΑ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΗΣ

1. RUDOLF ARNHEIM: Τέχνη & Οπτική Αντίληψη. Τόμος 1: Ισορροπία, Σχήμα
Τόμος 2: Χώρος, το Φώς, Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών
2. Γ. ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Νεολιθικά Κυκλαδικά, Εθνικό Αρχαιολογικό Μουσείο,
εκδ. Μέλισσα
3. Κ. ΠΑΠΠΗΣ - ΓΕΩΡΓΙΟΥ: Διακοσμητικά θέματα βυζαντινών κεραμικών I & II
εκδ. EOMMEX
4. Χ. ΜΑΚΙΡΤΖΗΣ: Βυζαντινά Τσουκαλολάγινα, εκδ. Ταμείου Αρχαιολογικών
Πόρων και Απαλλοτριώσεων
5. N. P. GOULANDRIS: Cycladic Culture, εκδ. Museum of Cycladic Art
6. Σ. ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ: Χρωματική, εκδ. Dioptra
7. H. MORLEY - FLETCHER: Techniques of the World's Creast Masters of Pottery
and Ceramics, εκδ. Phaidon Christie's Oxford
8. THOMAS SHAFFER: Pottery Decoration, εκδ. Watson - Publications, 1976 N. York

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ

1. EMMANUEL COOPER: The Potter's Book of Glaze Recipes, εκδ. Batsoford

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

- Publishers London
2. RHODES DANIEL: Glazes for the Potter, εκδ. Pitman Publishers, 1957
3. RUSCOE W: Glazes for the Potter, εκδ. Academy Editions, 1974
4. PODD AE: Dictionary of Caramics, εκδ. Newnes, 1964
5. PERRIN M.M: An Introduction to the Chemistry of Rocks and Minerals
εκδ. Arnold Publishers, 1975
6. ΔΑΝΟΥ Μ: Κεραμική, εκδ. EOMMEX
7. CHAPPELL J: The Potter's Complete Book of Clays and Glazes
εκδ. Pitman Publishers, 1977
8. GRINSHAW R.W: The Chemistry and Physics of Clays and other Ceramic
Material, εκδ. Beun Editions, 1971
9. TONITO EMILIANI: La Tecnologia Della Ceramica, εκδ. Fratelli Lega Editori,
1971 Faenza
10. HARRY FRASER: Glazes for the Graft Potter, εκδ. Pitman Publishers,
1976
London
11. T. & E. EMILIANI: Tecnologia dei Processi Ceramici, εκδ. Techna S.R.L.,
1989 Faenza
12. HARRY FRASER: Ceramics Faults and Their Remedies, εκδ. A & C Black
London
13. PAUL RADO: The Technology of Pottery, εκδ. Pergamon Press

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ: ΜΑΘΗΜΑ ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΨΗΣΙΜΑΤΟΣ

1. DANIEL RHODES : Kilns (Design Construction and Operation), εκδόσεις Pitman
Publishign and sons L.T.D
2. PAUL SOLDER : Kiln Construction, εκδόσεις American Craftsmen's consil
N. York 1965
3. WULLF HANS : The tradinonal Crafts of Persia, εκδόσεις Combridge Mass MTT,
Press 1966
4. DANIEL RHODES : The Timelers Art of Japanese Village, εκδόσεις Kodanshe in Tokyo
5. BACHELARD CASTON: The Psychoanalysis of fire, εκδόσεις Beacon Press 1964
6. CORDAR PHILIP : 5th Structur of Romano British Pottery Kilns, εκδόσεις
Archeological Journal MXIV 1967
7. GILBERSTON WARRES: Making Raku Warres
8. ALISON SANDEMAN : Working with Porcelain, εκδόσεις A and C Black London
9. EMMANUEL COOPER : Electric Kiln Pottery, εκδόσεις Batsford Publishers 1982 London

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ

1. ΔΡΑΝΤΑΚΗ ΧΡΥΣΑ (ιστορικός - κοινωνιολόγος τέχνης, εισηγήτρια του προγράμματος,
τηλ. 0421 - 42507 & 56446)
2. ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗΣ ΝΙΚΟΣ (καλλιτέχνης - κεραμίστας απόφοιτος ΑΣΚΤ Αθηνών,
τηλ 01- 5142931)
3. ΣΤΟΪΤΣΕΦ ΝΙΚΟΛΑΙ (γλύπτης, απόφοιτος Ακαδημίας Καλών Τεχνών Σόφιας,
τηλ 0421 - 56446)
4. ΒΑΜΒΑΚΑΡΗΣ ΜΙΧΑΛΗΣ (ζωγράφος, απόφοιτος ΑΣΚΤ Αθηνών,
τηλ: 0421 - 22979)
5. ΓΕΩΡΓΟΥΛΑ ΛΙΛΙΑΝ (ζωγράφος, απόφοιτος ΑΣΚΤ Αθηνών,
τηλ: 0421 - 36414)
6. ΔΡΑΝΤΑΚΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (βιομηχανικός σχεδιαστής, απόφοιτος Ιδιωτικής Σχολής
Βιομηχανικού Σχεδίου Μιλάνου, τηλ: 01 -
7514217)
7. ΗΛΙΑ ANNEΛY (αρχιτέκτων, απόφοιτος ΕΜΠ, τηλ: 0421 - 53120)
8. ΚΟΝΤΟΝΙΝΑΣ ΠΕΡΙΚΛΗΣ (κεραμίστας, απόφοιτος Κρατικής Σχολής Κεραμικής FAENZA
Ιταλίας, τηλ: 0421- 88598)
9. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ ΑΓΓΕΛΙΚΗ (κεραμίστρια, απόφοιτος Κρατικής Σχολής Κεραμικής
FAENZA Ιταλίας και KREFELD
Γερμανίας,
τηλ: 0382 - 28304)
10. ΡΟΝΤΗΡΗ ΒΑΣΩ (αρχαιολόγος, απόφοιτη Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/κης και Master
στην Νεολιθική Κεραμική CAMBRIDGE Αγγλίας,
τηλ: 0421 - 47379)

ΟΔΗΓΟΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΑΣ: ΤΕΧΝΙΚΟΣ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΗΣ – ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΗΣ ΚΕΡΑΜΙΚΗΣ

11. ΒΑΛΑΒΑΝΗΣ ΝΙΚΗΤΑΣ (τεχνολόγος γυαλωμάτων - χημικός , απόφοιτος
Παν/μίου Αγγλίας, τηλ: 041 - 617250)